

عنوان مقاله:

بررسی و مقایسه مدل‌های توزیع سفر دیترویت و فراتر با مدل‌های توزیع احتمالی (مطالعه موردی کلان شهر کرج)

محل انتشار:

کنفرانس بین‌المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

رضا مویدفر - استادیار گروه مهندسی عمران، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران -

محمد رضا سلطانی - دانشجوی کارشناسی مهندسی عمران، دانشکده فنی مهندسی، دانشگاه اراک، اراک، ایران -

خلاصه مقاله:

مدل ضریب رشد دیترویت رویکردی مبنی بر تکرار است. به گونه‌ای که ابتدا سفرها با شرایط اولیه تطبیق دارند. پس از محاسبه مجموع سفرهای جدید و ضرایب رشد جدید سفرها بین نواحی مختلف نیز با شرایط جدید منطبق میشود و در مورد مدل فراتر یکی از تکنیک‌ها برای توزیع سفر روش ضرایب رشد میباشد که به وسیله توماس فراتر در سال 1954 ابداع شد. در آن زمان از این تکنیک به ندرت استفاده میشد ولی اکنون به طور خیلی گسترده‌ای در مدل‌های توزیع سفر به کار برده میشود. هدف از انجام این پروژه توسعه برنامه‌ای برای مدل فراتر و دیترویت در محیط نرم افزار متلب می‌باشد. پس از انجام فرآیند مدلسازی، مقایسه‌ای مابین نتایج حاصل از دو روش فوق‌الذکر و مدل احتمالی عمومی و همچنین محاسبه میزان خطا برای هر کدام از مدل‌ها و در نهایت پیدا کردن بهترین مدل جهت محاسبه ماتریس مبدا-مقصد سفر میباشد. به طور خلاصه در مورد معایب روش دیترویت و فراتر اینگونه میتوان نوشت که به جای هر نسبت یک ضریب رشد که تا سال طراحی ثابت است در نظر گرفته میشود، یعنی تغییرات عمده قابل پیش‌بینی نیست. حوزه‌هایی که تبادل سفر در سال پایه صفر باشد در سال افق طرح نیز صفر است. از مزایای آن میتوان این موارد اشاره کرد که این مدل به دلیل عدم استفاده از فاکتورهای بازدارنده استفاده راحتی دارند، استفاده از این مدل‌ها ساده و ارزان است، چون هیچ تغییری به جز مشاهده وجود ندارد و کالیبره نمیشود.

کلمات کلیدی:

بهنگام سازی، دیترویت، فراتر، مدلسازی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/847573>

